

La via Cannabítia

Entre els 6.000 camions diaris que travessen el coll del Portús, les duanes franceses embarguen una mitjana anual de 20 tones de resina de cànnabis. L'antiga via d'Anníbal és un embús per on transita bona part del contraban. En els darrers cinc anys els duaners han canviat les seves maneres d'actuar, cosa que en part pot explicar l'augment del volum de cànnabis embargat.

“**J**a s'ha acabat el temps en què la gent baixava al Marroc per avituallar-se”, afirma Jean-

Pierre Casanova, qui va passar cinc anys al Portús abans d'ocupar ara un lloc en el si de la direcció regional de les duanes. Segons ell, els camions representen el mitjà ideal per tragar quantitats importants de manera normal, i més encara quan ho fan d'amagat enmig d'un dels corredors més freqüentats d'Europa. Últimament, els duaners del Portús solen ocupar una vegada al mes la portada dels diaris per interceptar quantitats rècord. A l'autopista del Portús, els embargaments voregen la tona, unes xifres que es poden analitzar de diverses maneres. I continua: “O significa que en passa més, o vol dir que nosaltres som més eficaços. N'hi ha prou amb un sol arrest de 4 tones perquè totes les estadístiques siguin falsejades. De fet, les xifres són força aleatòries, estem molt lluny de ser una ciència exacta. Podem dir que durant els darrers deu anys els principals fluxos no coneixen grans modificacions, a l'excepció del contraban de tabac, perquè la diferència de taxacions comença a jugar molt.”

Si la resina de cànnabis s'enduu indiscutiblement la palma del contraban, dos nous productes tendeixen a agafar més protagonisme en els darrers anys: la cocaïna i el tabac. “Hi ha un fort augment de quantitat de cocaïna tot i que el nombre d'arrestos no és important. L'any passat vam agafar 127 quilos durant tot l'any. Aquest any, al juny, ja estàvem als 84 quilos. No ens hem d'estranyar de realitzar més embargaments de cocaïna.

Els llocs tradicionals de desembarcament se situen a Galícia, i per remuntar d'Espanya cap al nord agafen la via més pràctica, que és aquesta.”

Pel que fa a les cigarretes, apareix des de fa poc una nova xarxa que s'afegeix al tràfic habitual amb Andorra. La provinença és doble: de l'estat espanyol i, més recentment, de mar enllà, via els ports de la costa ibèrica. La diferència de taxes dispara el preu de tabac entre el nord i el sud d'Europa, la variació pot anar del simple al doble. “Fa poc hem interceptat gairebé 5 tones en un sol camió, les cigarretes funcionen ara dins del mateix sistema que els productes estupefaents”, confirma Casanova. Al mateix temps, el tràfic de tabac amb Andorra tendeix a augmentar, o, si més no, el nombre d'embargaments tendeix a augmentar. L'any passat es van comptabilitzar 1.800 casos de contraban de tabac a la frontera andorrana, i aquest any, al juny, ja s'havia arribat als 1.000. L'anàlisi bàsica consistiria a dir que el tràfic augmenta, però, segons Casanova, “cal veure que, a la frontera andorrana, acabem de modificar el nostre dispositiu ja que el nou túnel sota el pas de la Casa feia que el trànsit de vehicles provinents d'Andorra la Vella ens sortís a l'esquena. Les nostres instal·lacions, tot i ser provisòries, són ara al Baladra, a la sortida del nou túnel. Això vol dir que tornem a la situació normal amb un passatge obligatori. I això segurament farà augmentar les xifres d'embargament”. Els duaners han modificat aquest any el seu dispositiu preveient el tràfic d'Andorra. S'ha suprimit la brigada cerdana de Sallagosa

El contraban de haixis i de tabac és ben usual a les carreteres que travessen el Portús. Tot i que darrerament ha crescut el nombre de material embargat, el ben cert és que el volum de trànsit que suporten aquestes vies fa molt difícil fer-ne un control més exhaustiu. L'accés a Andorra és l'objectiu de bona part d'aquests contrabandistes.

del Portús és per a nosaltres una gran sort. És més fàcil d'intervenir i controlar l'embús. Montpeller i Niça tenen casos de camions provinents d'Espanya, cosa que demostra que no tot és interceptat al coll.”
Sempre segons Casanova, el tràfic de força quantitat no té cap repercussió sobre Perpinyà ciutat. Es tracta només

d'un tràfic de trànsit, que mai no es destina a la regió. El mateix podríem dir del tràfic de cigarretes, ja que les quantitats importants tampoc no s'agafen a l'estat francès, sinó que el travessen per alimentar el mercat del nord del Vell Continent.

per reunir tots els mitjans humans al Badadra. “Tenim molt poca informació. Contràriament al que es podria pensar, els arrestos es fan gairebé sempre durant els controls de rutina”, afirma Casanova.
La xarxa dels contrabandistes sembla força més organitzada que no pas la de les duanes. El que és cert, i que podria parèixer estrany, és que les informacions no circulen tan bé com ho fan els quilos de haixix.
Jean-Pierre Casanova vol ser molt clar sobre aquest punt i lamenta que les informacions no remuntin com caldria. La gran majoria dels embargaments són deguts al nas del duaner... “Fa cinc o sis anys vam començar a especialitzar els agents sobre el fet camioner. La nostra manera de treballar ha canviat molt en els darrers cinc anys. Ara tenim gent especialitzada en la detecció dels camions, cosa que ha generat una modificació dels resultats. Però tampoc no controlem tothom, això seria impensable. Seleccionem, n'agafem un, el controlem i mentre tota la resta va passant. El coll

Sebastià Girard